

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 15/10
31.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.Ј, због кривичног дела из члана 57. Закона о девизном пословању, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 330/09 од 29.5.2009.године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Лазаревцу К. 110/07 од 25.2.2008.године и Окружног суда у Београду Кж. 1053/08 од 20.11.2008.године, у седници већа одржаној 31.3.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УТВРЂУЈЕ СЕ да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 330/09 од 29.5.2009. године делимично ОСНОВАН, и да је правноснажним пресудама Општинског суда у Лазаревцу К. 110/07 од 25.2.2008.године и Окружног суда у Београду Кж. 1053/08 од 20.11.2008.године повређена одредба члана 369. тачка 1. ЗКП, у корист окр. Д.Ј, док се захтев за заштиту законитости, у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, ОДБИЈА као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Лазаревцу К. 110/07 од 25.2.2008.године окр. Д.Ј, на основу члана 355. тачка 1. ЗКП, ослобођен је од оптужбе за кривично дело из члана 57. Закона о девизном пословању.

Одлучујући о жалби Општинског јавног тужиоца у Лазаревцу, Окружни суд у Београду је пресудом Кж. 1053/08 од 20.11.2008.године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 330/09 од 29.5.2009.године, због повреде одредаба члана 369. став 1. тачка 1. ЗКП и члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, са предлогом да се утврди да је тим пресудама повређен закон у корист окр. Д.Ј.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у присуству окр. Д.Ј. и у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је првостепеном и другостепеном пресудом повређена одредба члана 369. тачка 1. ЗКП.

Наиме, првостепени суд је окр. Д.Ј. на основу члана 355. тачка 1. ЗКП, ослободио од оптужбе за кривично дело из члана 57. Закона о девизном пословању, налазећи да дело за које је окр. Д.Ј. оптужен, по закону није кривично дело.

Дајући разлоге за такав став првостепени суд у образложењу пресуде наводи да је за остварење елемената бића кривичног дела из члана 57. Закона о девизном пословању „потребно да извршилац куповину и продају страног новца обави у више наврата, тј. да се куповином и продајом страног новца бави у виду занимања или бар дужи временски период , односно трајно“, а „да једнократна куповина или продаја страног новца не представља ово кривично дело“.

Овакав став првостепеног суда је, по налажењу Врховног касационог суда, погрешан , јер из чињеничног описа радњи датих у оптужном акту произилазе сва битна обележја кривичног дела из члана 57. Закона о девизном пословању, а током поступка несумњиво је утврђено да је окривљени извршио купопродају девиза за динаре без овлашћења Н.б.С, што је и сам окривљени потврдио и детаљно описао на главном претресу одржаном 25.2.2008.године.

Према одредби члана 112. став 30. КЗ, када је радња кривичног дела одређена трајним глаголом, што је и овде случај, сматра се да је дело учињено ако је радња извршена једном или више пута, па је

стога окривљени, супротно ставу првостепеног суда, једнократном купопродајом страног новца за девизе остварио сва битна обележја кривичног дела за које је оптужен. Стога је првостепени суд, ослобађајући окривљеног од оптужбе, повредио одредбу члана 369. став 1. тачка 1. ЗКП, у питању да ли је дело за које се окр. Д.Ј. гони, кривично дело, а та повреда није отклоњена одлуком другостепеног суда, који је у потпуности прихватио став првостепеног суда и при томе се у образложењу позвао и на одредбу члана 504њ. ЗКП, а та одредба се односи на кривична дела организованог криминала.

Налазећи, из изнетих разлога, да је првостепеном и другостепеном пресудом повређена одредба члана 369. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд је утврдио да је тим пресудама повређен закон у корист окривљеног, не дирајући у правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости подигнут.

Оцењујући наводе захтева да је приликом доношења судских одлука учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер су образложења првостепене и другостепене пресуде неразумљива, контрадикторна и не садрже разлоге о одлучним чињеницама, Врховни касациони суд налази да је захтев у том делу неоснован.

Супротно овим наводима захтева, првостепеном и другостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, у смислу навода из захтева, јер обе пресуде садрже довољне и јасне разлоге у вези са применом одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП. У конкретном случају, као што је напред наведено, првостепени и другостепени суд повредили су кривични закон-члан 369. тачка 1. ЗКП, јер су заузели погрешан став о питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, али су за такав став дали разлоге који нису неразумљиви нити противречни.

Из изнетих разлога, на основу одредаба члана 30. став 1., 32. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008.године) и одредаба члана 24. став 7., 425. став 2. и члана 424. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Драгана Вуксановић,с.р.

За Председника већа

судију Горана Чавлину

судија

Невенка Важић,с.р.